

HEMELVAART

Plaatsen wij de hemelvaart van Christus wel genoeg midden in het leven?

Op den Hemelvaartsdag, ja, denken we aan het heerlijke feit, maar overigens? Heeft het op ons leven invloed? Rekenen we er mee? *Werken* we er mee voor voor onszelf en voor anderen?

We moeten de historie laten spreken en we moeten de feiten leeren zien in hun verband.

Dit verband geeft ons Marcus zeer duidelijk aan. We lezen daar, dat de Heiland Zijn discipelen last geeft, het evangelie te verkondigen allen creaturen. Wonderen zullen de prediking van Zijn jongeren vergezellen. En in Mattheus lezen we, dat de Heiland Zijn discipelen de belofte geeft, altijd bij hen te blijven, al de dagen, tot aan de voleinding der wereld.

Dan gaat Marcus voort: De Heer dan, *nadat Hij tot hen gesproken* had, is opgenomen in den hemel.

Zoo wordt de laatste lastgeving, die de Heere Zijn discipelen geeft, in verband gebracht met Zijn Hemelvaart.

Eerst de lastgeving, om het evangelie te verkondigen en dan het gaan ten hemel.

Zonder de hemelvaart is de lastgeving niet te verstaan.

De Heiland zal straks gezeten zijn aan de rechterhand Gods.

Zijn jongeren zullen Hem voor hun oogen zien heengaan.

Nu zien ze Hem als Koning, die alle macht heeft in den hemel en op de aarde. Ze zijn de getuigen van Zijn troonsbeklimming.

Het is de last van den *Koning*, die ze te volbrengen hebben. En de last van den Koning kunnen ze dan alleen volbrengen, als ze het weten, dat Hij in den hemel is en Zijn Geest zal zenden die hen zal leeren, wat ze spreken zullen.

Eerst dan, als hun Koning Zijn belofte vervuld heeft, zullen ze kunnen heengaan.

Maar dan gaan ze ook. En dan nemen ze het feit van de hemelvaart met zich mee. En dan prediken ze, dat de Koning omhoog ging voor hun oog, en dat Hij is gezeten ter rechterhand Gods. Dan prediken zij Zijn machtwoord: Sta op, zondaar, en kom, want de Koning roept u.

Jezus vaart omhoog en Zijn jongeren gaan uit om te prediken.

Jezus zendt Zijn Geest, en Zijn jongeren spreken. Jezus geeft getuigenis door teekenen en wonderen en de jongeren putten daaruit hun kracht en sterkte.

De Heere dan nadat Hij tot hen gesproken had, is opgenomen in den hemel, en is gezeten aan de rechterhand Gods.

En zij, uitgegaan zijnde, predikten overal en de Heere wrocht mede.

Marc. 16 : 19 en 20a.

Verstaan wij dat? *Als* wij dat verstaan, dan zullen ook wij uitgaan, om het overal te verkondigen, dat wij een Koning hebben in den hemel.

* * *

Zie, zóó moet het zijn.

Wat nut ons de Hemelvaart van Christus?

En dan weten wij het wel, omdat wij het geleerd hebben. Hij is ons ten goede daar. Hij treedt daar voor ons tusschen bij den Vader. Hij is ons daar ten onderpand, dat Hij als het Hoofd, ons, Zijn lidmaten, eens tot Zich zal nemen. Hij zendt ons vandaar Zijn Geest, opdat wij zouden zoeken wat boven is.

O, wij weten het zoo goed, maar *beleven* we dat ook? *Spreken* we ervan? Geven we gehoor aan de lastgeving van den Heiland?

Als wij het feit van de Hemelvaart maar niet uitwendig weten, maar als wij het werkelijk tot ons *lezit* gemaakt hebben, dan kan het niet anders, of we moeten doen, wat de jongeren deden. We moeten uitgaan. We moeten verkondigers worden van de blijde boodschap.

Is Christus in den hemel en hebben wij deel aan Hem, dan wordt ons hart ook naar boven getrokken. Dan zoeken we de eer van onzen Koning. En dan rusten we niet, voor allen gehoord hebben, dat we dien Koning moeten liefhebben en dienen.

Naar den hemel trekt ons hart. En we leven hier in de verwachting, dat we eens zullen zijn, waar Hij is.

Hij is nog steeds nabij allen, die Zijn lastgeving opvolgen. Altijd weer zien ze zich van wonderen omringd. Zij spreken het woord der waarheid en het schijnt, alsof alles vruchteloos is. En dan, plotseling soms, komt er verandering. Dan is daar het leven in een dood zondaarshart. Dan is daar een verdoelde, die naar het Vaderhuis terugkeert. En dan zeggen de discipelen van den Heiland: Het is *Zijn* werk. Hij blijft met ons al de dagen.

Laat ons zóó Hemelvaartfeest vieren. Laten wij opblikken tot den gekroonden Koning, die daar is in heerlijkheid. Laten we bidden: Maak ons bereid, om Uw lastgeving te volbrengen. En laat ons dan blijde heengaan met het evangelie der genade, dat Hij ons heeft toevertrouwd.

Dàn verkrijgt de Hemelvaartsdag voor ons leven zijn rijke en heerlijke beteekenis. Dan leeren wij verstaan, welk een voorrecht het is, dat we de blijde boodschap moge brengen. Dan leeren we ook spreken, steunend alleen op Hem, die Zijn Geest ons gaf en de woorden op onze lippen legt.

K.